

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

Quòd virtus sit magnæ iucunditatis & dignitatis. Cap. VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46132)

subiectus, si quis partē sui foris quarit. Aug. Venditis rebus nostris nullō magis carū accipimus pretiū, quā nos ipsos. Implicati enim talibus nō eram⁹ nostri. Sen. Minus quā seruus est, qui seruos timet. ¶ Itē virtus possessio est habēri sufficiens. 2. Cor. 12. Sufficit tibi gratia mea. Sen. Virtus nudo homine cōtēta est. Idē: Sapiens se contentus est, non vt velit esse sine amico, sed vt possit. Itē Seneca: Se contentus est sapiens ad bene viuēdū, non ad viuēdum: ad hoc enim rebus multis illi opus est, ad illud tantū animo sano & erecto & despiciēte fortunā. Idem, Virtus nullō eget, & prāter summū bonū extrinsecus instrumenta nō quarit. Ecōtrario, diuitiā tetrena multis indigēt. Boēti⁹: O angustas inopēsque diuitias, quas nec habere totas pluribus licet, & ad quēlibet sine ceterorū paupertate nō veniūt. Idē: Verū illud est, permultis illos indigere, qui permulta possidēt. Homo absq; virtute vel gratia est regio egestatis. August. in lib. Cōfess. De fluxu à te ego, & erravi: erravi Deus me⁹ nimis deuius à stabilitate tua in adoleſcētia mea, & factus sum mihi regio egestatis.

Quod virtus est magna iucunditatis & dignitatis. CAP. VII.

Item virtus bonum est & magnā iucunditatis & magnā dignitatis. Boēr. se cōsol. Nūquā sine pēna sunt vitia, nūquā sine premio sunt virtutes. Seneca. Rerū honestarū pretium in ipsis est: hoc pretium est mentis lætitia. Idē: Rectē factorū verus fructus est in ipsis: nec vllū virtutum pretium dignum ipsis extra ipsas est. Ber. Delectationēs non perdimus, sed mutamus à corpore ad animam, à sensibus ad conscientiam. Item Greg. super Iob 1. Filij per domos conuiuium faciunt, dum virtutes singulā iuxta modū propriū mentē pascunt. Ecōtrario cūtre per singulā, tot inuenies animæ tormentā, quot vitia, vt ait Aug. Gaudium virtutis est velut fons gaudij in domo propria nascēs. Seneca. Existimas me detrahēre tibi multas voluptates, qui fortuita submoueo, qui dulcissima sp̄ci oblectamenta cēleo deuitanda. imō ecōtrā volo tibi nūquā deesse lætitiā: volo illā tibi domi nasci: nascitur, si intra te ipsum sit. Idem: Tu iudicas eū gaudere qui ridet: animus debet esse alacer & fidens, & super omnia relictus. Eccle. 30. Non est oblectamentum super cordis gaudium. Seneca. Conculca ista quę extrinsecus splēdent, & de tuo gaude. Quid est autem hoc, de tuo, de teipso, & tui optima parte. Idē: Viri boni gaudium est ex bona conscientia, ex contemptu fortuitorū ex honestis consiliis, ex rectis actionibus, ex placito vitæ & continuo tenore vnā premehtis viam. Idem: Hęc quibus delectatur vulgus, tenuem habēt ac perfunctoriam voluptatē, & quod

quodcūque inuētiū est gaudiū, fundamento caret: hoc de quo loquor, ad quod te conor perducere, solidū est, & quod plus pateat introrsus. Idē: Fundamentum bonæ mētis est, non gaudere vanis. Fundamētū hic esse dixi culmen, cū ad summa peruenit qui scit quo gaudeat, qui felicitatem suam in aliena potestate non posuit. Item Seneca. Improbæ voluptates non sunt solidæ, non sunt fideles: etiam si non nocent, fugiunt: potius aliquod bonum mansurum circūspice. Sola virtus præstat gaudiū perpetuū, securū, etiam si quid obsistat nubium, materia interuenit, qua infra feruntur, nec vnquā die vincunt Greg. Absit vt tanta sit delectatio in vitiis, quanta est in virtutibus. ¶ De dignitate virtutis dicit Boë. Non virtutibus ex dignitate: sed ex virtutibus dignitati honor accessit. Idē: Virtuti propria dignitas inest. Virtus est beatitudo, vel felicitas præsens vita. Beatitudo virtutū de fonte cælestis beatitudinis, amicis Dei in hac valle miseriz stillatur. Vnde. 2. Cor. 12. dicit gl. Aug. In regione intelligibiliū beata vita in fonte suo bibitur: inde aliquid aspergitur huic humane vitæ, vt in tentationibus huius seculi tēpē rāter, fortiter, iuste, prudētēque viuatur. Tullius: In quo virtus est, nihil ei deest ad bene ac beatē viuendū, Macrobius: Sola virtutes faciunt beatū: nullaque alia via quisquā hoc bonū adipiscitur. Sene. Ratio recta & consummata felicitatē hominis impleuit: hoc vnū bonū hominis est, quod qui habet, etiam si aliis destituitur, laudāndus est: quod qui nō habet, in aliorū omnium copia dānatur. Rationē verò rectā & consummatā facit virtus. Vnde Aug. dicit in libro Soliloquiorum, quod virtus est ratio recta vel perfecta: id est, rationis rectitudo vel perfectio.

Quod status virtutū assimilatur paradisi, terrestri & cælesti. CAP. VIII.

Virtus seu gratia quasi paradisi facit in corde hominis. Eccl. 41. Gratia Dei sicut paradisi in benedictionibus. Assimilatur cor vbi gratia est, paradiso & terrestri & cælesti. ¶ Terrestri tripliciter, scilicet amœnitate, fecunditate, & securitate. ¶ Amœnitatē & fecunditatē ibi faciūt quatuor virtutes, velut quatuor flumina paradisi mentē irrigātes. Vnde glo. Greg. super illud Gen. 2. Flui⁹ egrediebatur de loco voluptatis ad irrigādū paradisi &c. Quatuor flumina paradisi irrigāt: quia dū his quatuor virtutib⁹ cor infunditur, ab omni desideriorū carnaliū æstu rēperatur. Ecc. 40. Sup. omnē aquā viriditas, & ad horā fluminis. Altitudo verò facit securitatē: quia sicut paradisi⁹ terrestris in alto situs est pingēs vsq; ad lunare circulū, sicut dicit gl. Str. super illud Gen. 2. Plātauerat De⁹ paradisi voluptatis: sic cor